

GUIA DE LECTURA NADAL 2024

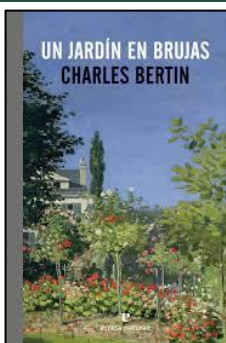
Butlletí mensual de les últimes adquisicions més destacades incorporades al fons documental de la biblioteca i disponibles per consultar-les o agafar-les en préstec.

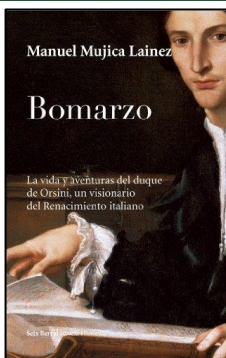
Bassani, G., & Méndez, J. A. (2017). [*El jardín de los Finzi-Contini*](#) (Primera edició). Acantilado.

A la ciutat de Ferrara, els Finzi-Contini — una família jueva de l'avior — porten una vida apartada en una luxosa vil·la, envoltada per un jardí majestuós. L'Alberto i la seva germana la Micòl, els fills de la família, decideixen convidar alguns amics a casa seva, després que a molts d'ells els hagin expulsat del club de tennis de la ciutat. El protagonista de la història, un jove jueu de classe mitjana, accedeix així a aquesta hermètica comunitat — aparentment immune a les lleis racials —, en les reunions de les quals convergeixen la política i la vida privada, i aflora l'amor entre el noi i la jove Micòl. No obstant això, el curs de la història sembla arrossegar-los cap a un destí funest i abocar-los a precipitar-se a l'abisme que s'obre sota els seus peus.

Bertin, C., & Cazorla, V. G. (2015). [*Un jardín en Brujas*](#). Errata Naturae.

Per al petit Bertin passar els dos mesos de vacances amb la seva àvia a Bruges suposa, cada estiu, la recompensa suprema als seus esforços escolars. L'àvia Thérèse-Augustine, frustrada per haver estat retirada del col·legi massa jove per un pare que va privilegiar la formació dels seus fills homes, i sempre àvida d'aprendre, arrossega el seu net als immensos territoris del saber i l'amor a l'existència. És ella, sens dubte, qui dona vida i pobla aquest jardí, qui comparteix la infància del seu net per insuflar-li la seva màgia i la seva tenacitat. Delicat però no tou, intimista però no abstret, aquest doble retrat està construït amb una tendresa, valgui la paradoxa, "punxant". No hi ha aquí, gràcies a una prosa exemplar, digressions gratuïtes, malenconia d'aparador: tot el que es diu en aquest llibre és exacte i veritable; i, a més, bellíssim.

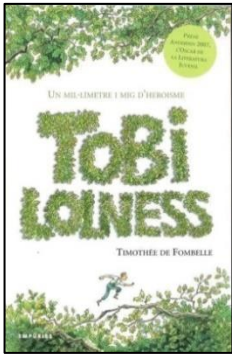

Mujica Láinez, M. (2006). [*Bomarzo*](#). Seix Barral.

El geperut duc Pier Francesco Orsini, entre els parents del qual figuraven papes, senyors de la guerra i distingits cortesans, posseïa gran cultura i saviesa i, en la seva extravagància, va crear bells éssers fantàstics amb captivadores deformacions, que va instal·lar a prop del castell, en un lloc conegut com el Bosc dels Monstres. La vida i aventures de l'atroç i angelical duc d'Orsini, les seves in comptables desgràcies i gestes, constitueixen el memorable mural en el qual Manuel Mujica Láinez desplega una visió cínica i objectiva dels tragins de la política i del poder, de la psicologia dels qui l'exerceixen.

Bomarzo no sols és una bella novel·la històrica, sinó una narració apassionant que transcendeix el gènere per convertir-se en la crònica lúcida d'una civilització, i l'obra més ambiciosa i acabada d'un dels màxims exponents de la narrativa hispànica contemporània.

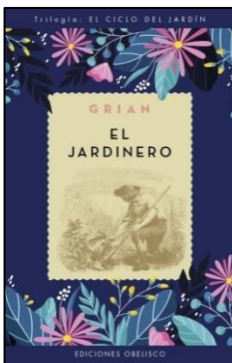
Fombelle, T. D., & Alemany, J. (2007). [*Tobi Lolness, un mil·límetre i mig d'heroisme*](#). Empúries.

En Tobi Lolness no fa més d'un mil·límetre i mig. Forma part del poble que habita el gran roure des de la nit dels temps. Com que el seu pare s'ha negat a revelar el secret d'un invent revolucionari, la seva família s'ha hagut d'exiliar i després ha estat empresonada i condemnada a mort. En Tobi, però, s'ha pogut escapar. Amagant-se als forats de l'escorça, corrent per les branques, esgotat, els peus ensangonats, en Tobi fuig, perseguit pels seus... Durant quant de temps? En el cor d'un inoblidable món en miniatura, una gran novel·la d'aventures i d'amistat.

Franquesa Codina, T. (2024). [*Cambio climático y ecoansiedad: de la preocupación a la acción*](#). Ediciones Oberon.

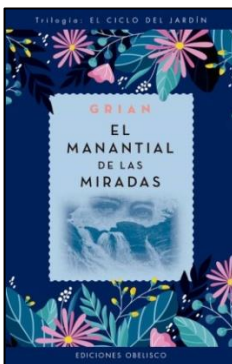
Aquest llibre explora de manera clara i comprensible la crisi climàtica i les emocions associades per ajudar-nos a entendre-les i a enfrontar-les. En lloc de permetre que l'ecoansietat ens consumeixi, podem mirar-la de front i escoltar la seva crida per trobar formes productives de respondre al desafiament. Des d'estratègies personals fins a accions globals, se suggereixen respostes pràctiques i es convida cadascú a assumir la seva pròpia responsabilitat i a participar en la construcció del futur. Perquè encara som a temps.

Grian. (2024). [*El jardinero*](#) (Primera edició). Ediciones Obelisco.

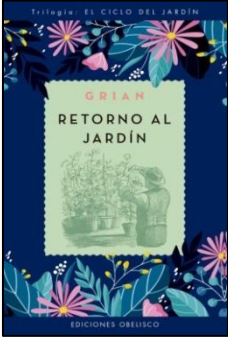
Aquest llibre ens parla d'un jardí molt especial: el Jardí de la Vida. En ell es troben la porta de la Pau i de l'Amor, tant interior com exterior. En ell un jardiner molt especial dialoga amb les plantes i els arbres, amb els gnoms, els silfs i les fades, amb les ondines i els elfs. En ell tots descobrim que, així com l'ocell no entén el mecanisme del vol i no obstant això vola perquè està en la seva naturalesa volar, així està en la naturalesa de l'home aconseguir l'amor.

Primer lliurament d'una trilogia titulada "El Cicle del Jardí".

Grian. (2024). [*El manantial de las miradas*](#) (Primera edició). Ediciones Obelisco.

Segon llibre del que l'autor pretén que sigui una trilogia titulada "El Cicle del Jardí". *El manantial de las miradas* és la continuació – que no la segona part – de l'*El jardinero*. Ja en el pròleg, Grian adverteix que no li semblava adequat fer una segona part del seu *best-seller* internacional, però que, més enllà del personatge del jardiner, continuava existint el jardí com a lloc de pau i d'aprenentatge, com a decorat per a uns ensenyaments que tenen el seu origen en la mateixa vida, que la seva més bella expressió és el jardí. Així, sense jardiner, però amb jardí, aprenent i nous personatges, *El manantial de las miradas* ens porta de nou a la saviesa de la simplicitat, a la lectura del gran llibre dels savis: la naturalesa. Però aquesta vegada sense el discurs magistral de *El jardinero*, sinó a través de les reflexions i de les imatges amb les quals ens embolica la narració a través de la tendresa, de l'humor, de la pau i de la sorpresa que recorren les senderes del jardí. *El manantial de las miradas*, l'obra més madura de Grian, tant en el pla creatiu com en l'espiritual, està cridada a seguir els passos del primer llibre del cicle del jardí.

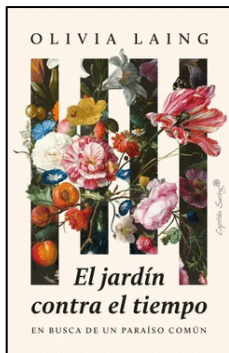

Grian. (2024). [Retorno al jardín](#) (Primera edició). Ediciones Obelisco.

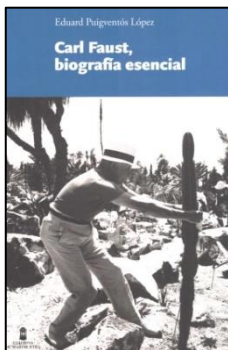
Molts anys enrere, un desconegut va arribar a un poble buscant una terra espaiosa on crear un jardí; i quan ho va fer realitat, va oferir la pau i la bellesa de les seves senderes i racons no sols als éssers humans que el visitessin, sinó també a tots els éssers que volguessin viure en aquell verger. Després d'alguns anys, el jardiner va partir del lloc, i va deixar el seu aprenent a cura d'aquell reflex del paradís.

Però, un dia, després de més de vint anys, el jardiner va aparèixer de nou per les senderes del jardí. Noves persones i éssers freqüentaven el lloc ara, juntament amb alguns vells coneguts seus. Però el món estava canviant amb rapidesa, i els éssers de la naturalesa van sentir que potser el vell jardiner podia ser algú en qui confiar.

Laing, O., & Barahona, L. (2024). [El jardín contra el tiempo : en busca de un paraíso común](#). Capitán Swing.

Inspirant-se en la restauració del seu propi jardí, Olivia Laing s'embarca en una estimulants recerca del paradís. El 2020, va començar a restaurar un jardí emmurallat del segle XVIII a Suffolk, un edèn cobert de plantes insòlites. Aquest assaig treu a la llum una qüestió crucial per a la nostra època: qui pot viure en el paradís i com podem compartir-lo mentre encara siguem a temps? Movent-se entre jardins reals i imaginaris, des del paradís perdut de Milton fins a les triaves sobre els encerclaments de John Clare, des d'un santuari en temps de guerra a Itàlia fins a un grotesc camp d'esbarjo aristocràtic finançat per l'esclavitud, Laing qüestiona el cost, a vegades escandalós, de construir el paradís a la Terra. Però la història del jardí no sempre representa models de privilegi i exclusió. També és escenari d'avançades rebels i somnis comunitaris. Des de la utopia *queer* conjurada per Derek Jarman a la platja de Dungeness fins a la fèrtil visió d'un Edèn comú somiat per William Morris, entre els parterres de flors s'han intentat nous formes de vida, experiments que podrien resultar vitals en la pròxima era del canvi climàtic. El resultat és un relat bell i exigent dels abundants plaers i possibilitats dels jardins: no com un lloc on amagar-se del món, sinó com un lloc de trobada i descobriment.

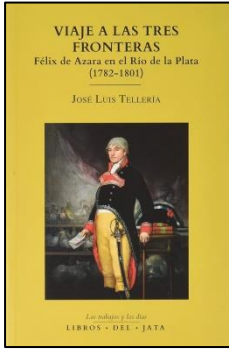
Puigventós López, E., & Jardí Botànic Marimurtra. (2021). [Carl Faust, biografía esencial](#). Edicions de Marimurtra.

Aquest llibre pretén explicar la història d'un home, Carl Faust, que empès per la seva estima a la natura i, especialment, a la botànica, es va voler deixar un llegat per a les generacions futures en forma de jardí: Marimurtra. Un jardí pensat inicialment com un espai d'experimentació per a investigadors del nord i del centre d'Europa que tinguessin en les plantes de climes àrids i tropicals el seu camp d'estudi, però que les condicions meteorològiques dels seus països ho convertien en una tasca certament difícil. D'aquesta manera, en un vessant suau i assolellat, al costat del Mediterrani, amb moltes hores de claror i un terreny adaptat, podrien contribuir, a la seva manera, a la ciència.

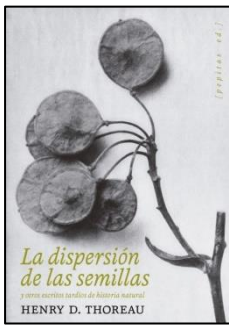
Strindberg, A., & Zarco, N. (2023). [Mi jardín y otras historias naturales](#). Elba.

La naturalesa està sempre present en els escrits d'August Strindberg, sovint com a metàfora per parlar de l'estat d'ànim, d'altres com l'únic escenari en el qual troba la pau anhelada, com a fugida de la humanitat, per la qual se sent amenaçat i atret a parts iguals. A les seves reflexions, eminentment filosòfiques, i a la seva perspicaç observació dels individus, se suma una fascinació pel real, fins i tot en les seves manifestacions més prosaiques i quotidianes. L'estudi de la botànica, el cant del rossinyol o una particular tècnica de pesca són maneres d'abordar la trama de l'univers, l'eternitat incognoscible o el propi jo. Les estampes naturals de Strindberg revelen la mirada de l'iniciat, alhora penetrant i desagafada, i la seva sensibilitat artística les dota de trets i matisos que només es troben en l'obra dels grans escriptors. En *Mi jardín y otras historias naturales* el lector trobarà una porta d'entrada al molt particular punt de vista des del qual l'escriptor suec aborda l'univers natural, en el qual sempre tracta d'aprofundir fins a aconseguir una observació del seu estat més pur.

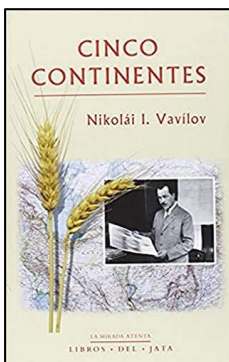
Tellería, J. L. (2021). [Viaje a las tres fronteras : Félix de Azara en el Río de la Plata \(1782-1801\)](#) (Primera edición). Libros del Jata.

José Luis Tellería narra en aquest llibre un viatge per l'antic virregnat del Río de la Plata després dels passos de Félix de Azara (1746-1821), qui fos enviat a aquest territori austral per fixar les fronteres colonials d'Espanya i Portugal. Durant la seva llarga estada en aquella terra (avui l'Argentina, el Paraguai i l'Uruguai), aquest inquiet personatge es va dedicar, entre moltes altres activitats, a l'estudi de la vegetació i la fauna. Va deixar, a més, nombrosos escrits amb els quals avui és possible conèixer el seu treballós viatge fins a la seva destinació a Asunción (Paraguai) així com les seves incursions per les missions jesuïtes, la llacuna del Iberá o la Pampa. Aquest viatge amb Azara permet comparar el paisatge natural i la fauna del segle XVIII amb el seu estat de conservació actual, així com descobrir l'antic impacte del bestiar, la desforestació i la caça sobre la biodiversitat de l'antic virregnat. En el llibre es relata també el descobriment de nombroses espècies d'ocells i mamífers, així com les seves idees sobre la distribució i evolució dels éssers vius en un període en el qual començava a qüestionar-se la seva immutabilitat. Azara es va moure en el costat desconegut de tres fronteres (política, natural i científica) en les quals va haver de lluitar intrèpidament contra l'aïllament i l'oblit.

Thoreau, H. D., Dean, B. P., Rorer, A., & Cruz Santaella, E. (2024). [La dispersión de las semillas : y otros escritos tardíos de historia natural](#) (Primera edición, enero de 2024). Pepitas de calabaza.

La dispersió de les llavors recull quatre projectes de llibre —inèdits en castellà— en els quals treballava Thoreau abans de morir. “La dispersió de les llavors” és el principal: un text que, en un moment en què la generació espontània o la permanència de les espècies eren llocs comuns, quan no dogmes de fe, tracta de demostrar de quina manera el vent, l'aigua i els animals participen en la creació i regeneració dels boscos.

Vavilov, N. I. (2015). [Cinco continentes](#). Libros del Jata.

Cinco continentes és el relat dels viatges per tot el món de Nikolai I. Vavílov (1887-1943), un científic extraordinari abocat a un destí tràgic. Agrònom, botànic, genetista, viatger incansable, Vavílov va dedicar la seva vida a l'obstinació de millorar les plantes bàsiques per a l'alimentació en la seva Rússia natal. Entre altres coses, li devem dos assoliments fonamentals: banc de llavors més grans de plantes conreades del món i el concepte de centres d'origen de les plantes conreades, idea que ell va concebre i va tractar de substanciar en les seves expedicions. En aquest llibre ens porta per l'interior d'Àsia, per Àfrica, la Mediterrània i el Brasil. Amb la mirada dirigida a les plantes conreades, però plena d'empatia cap a les gents i les societats rurals que va trobar en cada lloc, va desgranant les seves troballes i encaixant-les en una història general de l'agricultura, per complet desconeguda en la seva època: un fidel registre d'un món que començava a albirar les enormes potencialitats d'una ciència nova, la genètica. Per al lector espanyol, el capítol dedicat a aquest país és especialment interessant, amb la descripció de la seva vida rural en els anys vint i alguns descobriments que emocionen l'autor. Com es llegeix en l'epíleg, l'embogida política científica dels temps.

Pots consultar tot el fons de la biblioteca a [BCNexplor@](#), una eina de descobriment de documentació analògica i digital, gestionada pel [SEDAC](#) i les [biblioteques departamentals](#) de l'Ajuntament de Barcelona.

El 25 de maig de 2018 va entrar en vigor el nou Reglament europeu de protecció de dades, Reglament (UE) 2016/679, que garanteix més seguretat i transparència respecte a les dades personals dels ciutadans i ciutadanes. D'acord amb aquesta normativa, l'Ajuntament de Barcelona ha actualitzat la seva política de privacitat.

D'acord amb la normativa de protecció de dades, informem que les vostres dades seran tractades per l'Ajuntament de Barcelona a fi de gestionar aquest butlletí de novetats bibliogràfiques, amb el **tractament 0271**, que s'aplica a procediments en matèria de gestió d'usuaris i usuàries de biblioteques com a préstec, catàleg, alertes, novetats, etc., i dels usos de les seves instal·lacions.

També tens dret a accedir a les vostres dades, rectificar-les i suprimir-les, així com altres drets sobre aquests. Enllaç

<https://seuelectronica.ajuntament.barcelona.cat/es/proteccion-de-datos?tractament=0271>

Podeu consultar informació addicional sobre aquest tractament i protecció de dades a l'enllaç següent: <https://seuelectronica.ajuntament.barcelona.cat/ca/proteccio-de-dades>

Tret d'obligació legal, les vostres dades no se cediran a tercers y romandran en actiu fins que sol·liciteu la baixa. Si voleu donar-vos de baixa d'aquest butlletí de novetats bibliogràfiques, podeu enviar un correu electrònic a biblioteca_parcs@bcn.cat, i indicar "**BAIXA**" a l'assumpte. Les vostres dades s'eliminaran una vegada complertes les obligacions legals derivades de la gestió de les activitats relacionades amb les finalitats indicades.

Biblioteca del Centre de Formació del Laberint c. Germans Desvalls, s/n

Telèfon: 932 565 620

Correu electrònic: biblioteca_parcs@bcn.cat